

Sygn. akt II KK 285/22

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 września 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Świecki (przewodniczący)

SSN Marek Pietruszyński

SSN Paweł Wiliński (sprawozdawca)

Protokolant Agnieszka Murzynowska

przy udziale prokuratora Prokuratury Krajowej Roberta Tarsalewskiego
w sprawie **D. J.**

skazanego z art. 286 § 3 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na rozprawie

w dniu 29 września 2022 r.,

kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego - na korzyść

od wyroku Sądu Rejonowego w Radomiu

z dnia 9 marca 2022 r., sygn. akt II K 2457/21,

**uchyla zaskarżony wyrok i na podstawie art. 17 § 1
pkt 6 k.p.k. umarza postępowanie, a kosztami procesu
obciąża Skarb Państwa.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 9 marca 2022 r., sygn. akt II K 2457/21, Sąd Rejonowy w Radomiu uznał oskarżonego D. J. za winnego popełnienia zarzuczonego mu aktem

oskarżenia czynu, z tym że ustalił, iż stanowił on wypadek mniejszej wagi, o którym mowa w art. 286 § 3 k.k. i za to skazał go na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności. Ponadto Sąd Rejonowy orzekł wobec oskarżonego obowiązek naprawienia szkody poprzez uiszczenie na rzecz pokrzywdzonego P. S.A. z siedzibą w Bielsku-Białej kwoty 4 000 zł.

Wyrok Sądu Rejonowego uprawomocnił się w dniu 17 marca 2022 r.

Kasację od powyższego orzeczenia, na korzyść oskarżonego, wywiódł Prokurator Generalny, zaskarżając wyrok w całości. Skarżący zarzucił „rażące i mające istotny wpływ na treść orzeczenia naruszenie przepisu prawa procesowego, a mianowicie art. 17 § 1 pkt 6 k.p.k., polegające na wydaniu w dniu 9 marca 2022 r. wyroku skazującego i uznaniu oskarżonego za winnego popełnienia, w dniu 20 listopada 2013 r., czynu zabronionego wyczerpującego ustawowe znamiona art. 286 § 3 k.k., gdzie z uwagi na fakt, iż w terminie zakreślonym art. 101 § 1 pkt 4 k.k. nie wszczęto postępowania w sprawie, karalność przypisanego oskarżonemu czynu uległa przedawnieniu w dniu 20 listopada 2018 r., co stanowi bezwzględną przyczynę uchylenia orzeczenia, przewidzianą w dyspozycji art. 439 § 1 pkt 9 k.p.k.”.

Podnosząc powyższe, skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i umorzenie postępowania karnego na podstawie art. 17 § 1 pkt 6 k.p.k.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kasacja wywiedziona przez Prokuratora Generalnego jest oczywiście zasadna w stopniu wymaganym przez art. 535 § 5 k.p.k., co skłoniło Sąd Najwyższy do skierowania jej, w celu rozpoznania, na posiedzenie wyznaczone w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

W przedmiotowej sprawie w istocie doszło do rażącego uchybienia o randze bezwzględnej przesłanki odwoławczej określonej w art. 439 § 1 pkt 9 w zw. z art. 17 § 1 pkt 6 k.p.k. D. J. oskarżono o to, że w dniu 20 listopada 2013 roku w R. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wprowadził w błąd pełnomocnika doradcy finansowego P. SA z/s w B. co do zamiaru wywiązania się i spłaty pożyczki gotówkowej nr [...], czym doprowadził P. SA z/s w B. do niekorzystanego rozporządzenia własnym mieniem w kwocie 1000 zł, tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. W zaskarżonym wyroku uznano oskarżonego za winnego tego czynu, z tym jednak,

że ustalono, iż stanowił on wypadek mniejszej wagi, o którym mowa w art. 286 § 3 k.k., a więc występku w typie uprzywilejowanym, zagrożonym karą grzywny, ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.

Tymczasem, zgodnie z art. 101 § 1 pkt 4 k.k., w przypadku, gdy czyn stanowi występku zagrożony karą pozbawienia wolności nieprzekraczającą 3 lat lub jedynie karą grzywny czy ograniczenia wolności, jego karalność ustaje, jeżeli od czasu jego popełnienia upłynęło 5 lat. Wobec treści tego przepisu uznać należało, że karalność przypisanego oskarżonemu występku z art. 286 § 3 k.k. upłynęła w dniu 20 listopada 2018 r. W realiach sprawy nie doszło jednocześnie do przedłużenia okresu przedawnienia zgodnie z regulacją art. 102 k.k., w brzmieniu obowiązującym od 2 marca 2016 r., która stanowi, że karalność przestępstw określonych w art. 101 § 1 ustaje z upływem 10 lat od zakończenia tego okresu, jeżeli w okresie, o którym mowa w art. 101 k.p.k. wszczęto postępowanie. Z uwagi na to, że postępowanie przygotowawcze w niniejszej sprawie zostało wszczęte dopiero w dniu 18 czerwca 2021 r. (k. 24), a zatem po upływie 5-letniego terminu przedawnienia, o jakim stanowi art. 101 § 1 pkt 4 k.k., warunek ten nie został spełniony.

Z uwagi na to, że Sąd Rejonowy zmieniając kwalifikację prawną czynu nie dostrzegł kwestii jego przedawnienia, niezbędne było uchylenie zaskarżonego wyroku z powodu wystąpienia bezwzględnej przyczyny odwoławczej z art. 439 § 1 pkt 9 k.p.k. i umorzenie postępowania stosownie do wymagań nałożonych art. 17 § 1 pkt 6 k.p.k.

Ze wskazanych wyżej powodów, należało orzec jak w sentencji.

[as]